Р Е Ш Е Н И Е
№ 43766

гр. София, 07.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 81 състав,** в публично заседание на 05.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **11307** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба от М. П. Ж. ЕГН: [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Я. Ч., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 229з-1138/20.08.2026 г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР-05 РУ, ООР, ОП.
С жалбата се иска отмяна на ЗППАМ като незаконосъобразна. Твърди се неспазване на законоустановената форма на ЗППАМ, поради липсва на мотиви в нарушение на чл. 59, ал.2 т.4 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Твърди се противоречие с материалния закон, като в тази връзка се посочва, че съгласно чл. 23 ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) при химико-токсикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв. Употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба.Съгласно чл. 6, ал.10 от същата наредба, показанията на техническото средство(теста) служат като самостоятелно и окончателно доказателство единствено при отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за даване на проби за изследване.След като жалбоподателката в качеството си на водач е оспорила предварителния тест, явила се е своевременно в указаното лечебно заведение и е предоставила биологични проби за изследване, то административният орган не е имал материалноправно основание да приеме употребата на наркотични вещества за доказана въз основа на индикативния предварителен тест.До изготвяне на заключението от специализираната лаборатория фактическият състав на мярката остава недоказан, а издадената

заповед се явява материално незаконосъобразна и преждевременна.Твърди се още допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на чл.35, чл. 36 от АПК,тъй като административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като е пренебрегнал факта за надлежно дадена биологична проба.Органът не е доказал и компетентността си. Най- накрая се твърди н несъответствие с целта на закона и несъразмерност, като налагането на мярката при предвидения в закона максимално възможен срок от 18 месеца при неприключил лабораторен анализ, причинява на жалбоподателката тежки вреди, несъизмерими с преследваната цел, в нарушение на чл. 6 от АПК.С оглед на това се иска отмяна на ЗППАМ и се заявява претенция за присъждане на разноските по делото. В съдебно заседание жалбоподателката, редовно и своевременно призована, не се явява, представлява се от адвокат Ч., който поддържа жалбата, иска отмяна на ЗППАМ и заявява претенция за присъждане на разноските по делото.
Ответникът полицейски инспектор към СДВР-05 РУ, ООР, ОП редовно и своевременно призован не се явява и не се представлява.
СГП , редовно и своевременно призована, не изпраща представител.
Административен съд София-град, Трето отделение, 81 състав, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
На 19.08.20226г. късно вечерта в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателката М. П. Ж. е управлявала лек автомобил А. А 6 с регистрационен номер С. ВВ, собственост на „ВИ ДЖИ СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК , когато била спряна за проверка от полицейски служители на [улица]пред номер 13.При проверката на полицейските служители направило впечатление, че водачът (жалбоподателката) била с видимо разширени зеници. Жалбоподателката била тествана за употреба на алкохол с техническо средство „АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР 7510“, но пробата била отрицателна.Жалбоподателката била тествана на употреба на наркотични вещества с техническо средство ДРЪГ ТЕСТ проба номер 037, отчела положителен резултат за наркотици. На водачката бил издаден талон за медицинско изследване номер 0174664 с направление за ВМА -гр. С.. Т. й бил връчен в 00, 30 часа на 20.08.2026г. като следвало да се яви във ВМА в [населено място] в рамките на 40 минути от връчването на този талон.
За така констатираното нарушение, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 5419853 от 20.08.2026г. (приложен по преписката) на жалбоподателката М. П. Ж. за административно нарушение по чл. 5, ал.3 т.1 пр.2 от Закона за движението по пътищата(ЗДвП) - тъй като е управлявала МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Със съставянето на АУАН на основание чл. 172, ал. 3 от ЗДвП е иззето СУМПС№[ЕИК], издадено на името на водача(жалбоподателката). Съгласно АУАН жалбоподателката е уведомена и за започване на производство по налагане на ПАМ. Жалбоподателката е отказала да подпише АУАН, което обстоятелство е било удостоверено с подписа на свидетел.
На 20.08.2026 г. полицейски инспектор в група „Орана на обществения ред“(ООР) на сектор „Охранителна полиция“ (ОП) към 05 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи(СДВР) издал Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 229з-1138/20.08.2026 г. с която на жалбоподателката Ж. е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. ЗППАМ е връчена на жалбоподателката срещу подпис. Жалбоподателката е обжалвала в срок ЗППАМ пред АССГ.С жалбата е било направено и

искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, което е било отхвърлено.
По административната преписка е приложена Заповед № 8121з-1623/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, с която съгласно чл. 165 от ЗДвП, е определил да осъществяват контрол по Закона за движението по пътищата съответни структури на МВР в това число СДВР в рамките на обслужваната територия.
Приложена е заповед № 513 з - 12686 от 14.10.2025г. на Директора на СДВР с която, на основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, на полицейските органи по чл. 142 ал.1 т.1 ЗМВР в секторите „Охранителна полиция“ в Районните управления на СДВР, са делегирани правомощия за издаване на заповеди за прилагане на ПАМ и по ЗДвП като от процесния вид.
Приложена е и заповед № 513з- 2152 от 19.02.2026г. на директора на СДВР за преназначаване на държавен служител, видно от която издателят на ЗППАМ- Б. К. Г. е полицейски инспектор в група ООР на сектор ОП към 05 РУ при СДВР, тоест заема посочената длъжност.
Съдът е изискал приоритетно резултатите от химико- токсикологичното изследване от ВМА. В изпълнение на съдебното определение от 23.09.2026г. е представен Протокол № И-9345/02.10.2026г. химико- токсикологично изследване ,подписан от двамата експерти и Ръководителя на Х.- токсикологичната лаборатория при Военно медицинска академия в [населено място]. От протокола се установява по категоричен начин, че в кръвната проба на жалбоподателката М. П. Ж. се установило: метаболити на кокаин; амфетамин; метаболит на тетрахидроканабинол. В биологичната проба - урина се установило : метаболити на кокаин; амфетамин; метамфетамин; метаболит на тетрахидроканабинол.
Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. Подадена е от надлежна страна - адресат на акта, чиято правна сфера е пряко и неблагоприятно засегната, в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и пред местно компетентния административен съд по постоянния адрес на адресата.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Доводите на жалбоподателката са неоснователни. Съображенията на Съда са следните:
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само до доводите, изложени в жалбата.
Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. Със Заповед № 8121з-1623/02.12.2021г. министърът на вътрешните работи, съгласно чл. 165 от ЗДвП, е определил да осъществяват контрол по Закона за движението по пътищата съответните структури на МВР, в това число СДВР в рамките на обслужваната от тази дирекция територия. От приложената заповед № 513 з - 12686 от 14.10.2025г. на директора на СДВР за определяне на длъжностните лица от Столична дирекция на вътрешните работи да издават заповеди за прилагане на ПАМ видно, че на основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, на полицейските органи по чл. 142 ал.1, т.1 от ЗМВР в секторите „Охранителна полиция“ в Районните управления на СДВР, каквато длъжност заема издателят на процесната ЗППАМ, са делегирани правомощия за издаване на заповеди за прилагате на ПАМ по ЗДвП. Следователно ЗППАМ е издадена от компетентен орган, а доводите на жалбоподателката са неоснователни.

Заповедта е издадена в предвидена от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити (по арг. от чл. 172, ал. 1 ЗДвП и чл. 59, ал. 2 АПК). Актът е мотивиран, включително и чрез съдържанието на съставения на водача АУАН. В текста му фигурира позоваване на фактически констатации по АУАН, чието проявление е несъмнено установено и които съставляват възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за налагане на мярката. В практиката, опцията мотивите на административния орган да съществуват в друг документ, се прилага постоянно, не противоречи на закона и е в съответствие с ТР № 16/1975 г. Мотивите на издател на административния акт, с оглед на които се извършва упражнявания от съда контрол, следва да бъдат инкорпорирани в самия акт, като изрично се посочат в него или съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ се приобщят други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни или подчинени на издателя на акта длъжностни лица или органи. Описаните в акта за установяване на административно нарушение фактически обстоятелства за административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4 АПК. Оспорената ЗППАМ не страда от липса на мотиви (фактически и правни съображения на административния орган), поради което възраженията на жалбоподателката са неоснователни.
В производството по издаване на оспорената заповед не е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствени правила, следователно такова, което да е повлияло или би могло да повлияе върху съдържанието на обективираното в акта властническо волеизявление.
Оспорената ЗППАМ е издадена при спазване на материалния закон и в съответствие с неговата цел.
Съгласно чл.171, т.1, б. “б“ от ЗДвП- „ За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: Който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи“.
В конкретния случай е налице една от алтернативно предвидените в цитираната норма хипотези, като при тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка, в конкретния случай, за прилагане на мярката е, доказаното по делото управление на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, която в случая е надлежно установена. Посочените факти по управлението на МПС, положителната проба за наркотици при тестването са установени от редовно съставения АУАН, който на основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има доказателствена сила до доказване на противното, като материалната доказателствена сила на документа не е оборена от жалбоподателя.
Съгласно чл. 174 ал.4 от ЗДвП , редът, по който се установява концентрацията на алкохол в

кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието- това е Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози(Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) - Наредба № 1 от 19.07.2017 г.

Съгласно чл. 3 ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Съгласно чл. 3а от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози - с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато:1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест;2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста;3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Съгласно чл. 6, ал.10 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Съгласно чл. 23 ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., при химико-токсикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв. Употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба. При липса на проба урина изследването се извършва само с пробата кръв.

От цитираната правна регламентация се следва, че в случаи като процесния, ако лицето не е съгласно с резултатите от теста за наркотици, начинът да ги оспори е като се яви в указаното място и даде биологична проба. Когато такава биологична проба (кръв и урина) е дадена, меродавен е резултатът от кръвната проба.

В случая жалбоподателката е дала биологични проби, като по силата на чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП , чл. 23 ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. определящ е резултатът от кръвната проба, който в случая е показал микс от наркотици: метаболити на кокаин; амфетамин; метаболит на тетрахидроканабинол. Следователно е доказана и употребата на високорискови наркотични вещества- кокаин, амфетамин, тетрахидроканабинол, по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗКНВП, поставени под контрол - включени в Списък I - "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект за злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина" от Наредбата за реда за квалифициране на растенията и веществата като наркотични.

Следователно, в случая обстоятелството, че жалбоподателката е управлявала МПС, след употреба на наркотични вещества или техните аналози е доказано с надлежните доказателства - изследване на кръвна проба.

Не се установява несъответствие на заповедта с целта на закона или нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

По силата на чл.1,ал.2 от ЗДвП, целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. Защитените обществени отношения са с висока значимост, тъй като управлението на МПС е правно регламентирана дейност, която е източник на повишена опасност за здравето и живота на участниците в движението по пътищата. Целта на прилагането на процесната ПАМ по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и предотвратяване на последващи нарушения, посредством временното изключване на жалбоподателката от участие в движението като водач на МПС. В случая основанието за намесата е конкретно установено управление след употреба на наркотични вещества (кокаин, амфетамин, тетрахидроканабинол), потвърдено с лабораторното изследване на кръвната проба. Превантивното предназначение на ПАМ е да защитава живота и здравето на участниците в движението, включително на жалбоподателката. Мярката е съразмерна в защита на обществения интерес и безопасността на движението по пътищата, които имат превес над затрудненията, които адресатът търпи вследствие на законосъобразното й налагане.

С оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, мярката се прилага под прекратително условие - "до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца". При произнасянето на компетентния орган относно осъществяването на административната или наказателна отговорност на водача или след изтичане на нормативно определения срок ПАМ следва да се счита за отпаднала с оглед настъпилото прекратително условие, с което е обвързано действието й.

Изложеното мотивира съда да приеме, че заповедта с която е приложена принудителната административна мярка по чл.171, т.1, б. “б“ от ЗДвП, като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел, е законосъобразна, а жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Разноски от ответника не са претендирани.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, Административен съд София-град, Трето отделение, 81 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на М. П. Ж.,ЕГН: [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Я. Ч., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 229з-1138/20.08.2026 г. по чл.171, т.1, б. “б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР-05 РУ, ООР, ОП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: